

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12Csr/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316218910
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1316218910.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou v právnej veci žalobcu: T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/XXA, A., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zast.: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok sp. zn. 372/09/15-36 zo dňa 8.8.2016 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z. z. p. o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava.

II. Žalobcovi sa nepriznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1/ Žalobca sa žalobou doručenou tun. súdu dňa 23.11.2016 domáhal proti žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp. zn. 372/09/15 zo dňa 0/8.08.2016, ako i náhrady trov tohto konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.09.2016 mu bol doručený Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 372/09/15 od Slovenského arbitrážneho súdu. Žalobca rozhodcovský rozsudok žiada zrušiť najmä z toho dôvodu, že zmluvné podmienky uvedené v čl. 8, časť 8.1 sú neplatné, nakoľko mu nebol poskytnutý úver vo výške 1 500 Eur, ale v skutočnosti iba vo výške 1 284,25 Eur, skutočná výška RPMN bola až 86,28 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi, preto považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Neskôr žiadal, aby súd vydal i uznesenie o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Dôvodil, že odplata za poskytnutie služby je vo výške 1 284,25 Eur vo výške 14,%, je neprimerane vysoká. Tiež namietal výšku ročnej úrokovej sadzby, ktorá bola vo výške 70,01%, pričom poukázal na priemerné úrokové miery stanovené NBS podobných úveroch v bankách. Pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou 1-5 rokov vo februári 2014 boli vo výške 12,79% ročne. Z uvedeného vyplýva, že dohodnutý úrok 70,01% s dodávateľom je 5,5ásobe vyšší (o 540% vyšší) ako bola priemerná výška úrokov podobného úveru v bankách. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Obč. zák., teda sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný a javí sa aj celá Zmluva ako celok neplatná. O takýto stav pôjde, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy o dvojnásobok priemeru v bankách (viď Rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 151/2003 a iné). Tiež namietal, že súčasťou zmlúv je aj rozhodcovská zmluva, s ktorou ho žalovaný ako dodávateľ neoboznámil. V zmluve dokonca veriteľ vybral rozhodcovský súd, ktorý by mal prípadné spory rozhodovať. Preto sú aj tieto ust. rozhodcovskej zmluvy v rozpore s § 39 Obč., a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ďalej sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj ust. Článkov 13 14 uvedených vo Všeobecných zmluvných podmienkach. Ostatné neprijateľné zmluvné podmienky

ponecháva na judikovanie súdu. Vzhľadom na porušenie spotrebiteľských práv navrhol žalobca žalobe vyhovieť a zrušiť predmetný rozhodcovský rozsudok.

2/ Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 10.1.2017 v tom zmysle, že hoci žalobcovi poskytol úver vo výške 1500 eur, sumu 215,75 eur mal žalobca zaplatiť žalovanému ako odplatu a základe Dohody o poskytnutí služby v čl. 8 zmluvy ku dňu jej uzavretia, preto túto sumu započítal podľa čl. 8.4 oproti pohľadávke žalobcu a tá mu na účet poslal iba sumu 1 284,25 eur. Dôvodil, že Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom, pričom bola uzatvorená dobrovoľne. Pokiaľ žalobca tvrdí, že skutočná výška poskytnutého úveru bola 1 284,24 eur, a túto výšku žalobca použil pri výpočte RPMN, ide o nesprávny údaj a preto úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tvrdí, že ročná úroková sadzba vo výške 70,01% ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Odplata, regulovaná v zmysle § 53 Obč. zák., vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Obvyklou odplatom na finančnom trhu, nie na bankovom je určená MF SR a tá bola v rozhodnom období 49,67%. Dohodnutá odplata tak neprevyšovala priemernú a obvyklú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom. Tiež rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne a neodporuje žiadnemu zákonu. Navrhol žalobu zamietnuť.

3/ Žalovaný sa vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 12.4.2017 tak, že ak by Dohoda o poskytnutí služby bola nepovinná, teda dobrovoľná, tak by sa ani odplata nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Za účelom preukázania, že výšku RPMN vypočítal správne, zaslal súdu rozpis vzorca k výpočtu. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, zmluva bola uzatvorená v r. 2014 podľa Obch. zák., a v otázkach, ktoré neupravuje Obch. zák., sa riadi ust. Obč. zák., Prednostné použitie Obč. zák., na spotrebiteľské zmluvy bolo zavedené zák. č. 102/2014 Z.z. účinné od 01.04.2015. Na uzavreté zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z Obč. zák., ktoré v r. 2014 osobitne upravili otázky neregulované Obch. zák., s poukazom na Stanovisko útvaru dohľadu nad finančným trhom č. 1/2015. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov.

4/ K vyššie uvedenému vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril v písomnom podaní z 30.05.2017 tak, že rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok-exekučný titul, je nemorálnou, neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zák. Podobne to judikoval Krajský súd v Prešove č.k. 20CoE/24/2011 z 31.05.2011. Podobne rozsudok Súdneho dvora (ES) C40/08-Asturcom, podľa ktorého Smernica rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o.i. , že ak ide o neprimeranú doložku, prislúcha vnútroštátnemu súdu povinnosť vyvodiť všetky dôsledky, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný. Tiež citoval mnohé ďalšie rozhodnutia vo veci. Dňa 03.02.2014 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere s týmito podmienkami: výška poskytnutej čiastky 1500 eur, skutočne poskytnutá čiastka 1 284,25 eur, počet splátok 42, výška mesačnej splátky 80,37 eur, celková čiastka k splateniu 3375,54 eur, ročná úroková sadzba 70,01%, predpokladaná RPMN 70,01%, priemerná RPMN 46,35%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, RPMN 70,01%, celková čiastka revolvingu 1 928,88 eur, predpokladaná RPMN po revolvingu 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75 %. Z uvedeného vyplýva, že skutočná výška úveru bola 1 284,25 eur, čo znamená RPMN vo výške 92,98% a to je treba v zmysle § 11 ods. 1 písm.d) Zák. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ dňa 02.02.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu, táto odporuje viacerým ust. Obč. zák. Zmluva je koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu.

5/ Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 12Csr/2/2016 66 zo dňa 04.05.2018 tak, že žalobu zamietol z dôvodu preklúzie.

6/ Na odolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č.k.2CoSr 2/2018-92 zo dňa 06.04.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil s tým, že žaloba je podaná včas a teba konať v merite veci.

7/ Súd vec prejednal a rozhodol postupom podľa 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, ktoré sa na pojednávanie nedostavili, svoju neprítomnosť ospravedlnili, nemali návrhy na doplnenie dokazovania.

8/ Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, spotrebiteľskou zmluvou revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, zmluvnými dojednaniami k predmetnej zmluve, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, Dohodou o poskytnutí služby, Rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu, stáleho rozhodcovského

súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z. z. p. o., sp. zn. 132/09/15 zo dňa 08.08.2016, vyjadreniami žalovaného k žalobe, vyjadreniami žalobcu k vyjadreniu žalovaného, obsahom spisu sp. zn. 45Csp 51/20219, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

9/ Z pripojeného spisu tun. súdu sp. zn. 45Csp 51/2019 mal súd za preukázané, že žalobca sa žalobou podanou na tun. súde dňa 15.10.2019 domáhal proti žalovanému určenia, že spotrebiteľský úver uzatvorený na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov. Z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom je konanie uznesením č.k. 45Csp 51/2019-89 zo dňa 15.07.2021 v zmysle § 145 ods.1 CSP, právoplatne zastavené.

10/ Dňa 03.02.2014 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere s týmito podmienkami: výška poskytnutej čiastky 1500 eur (skutočne poskytnutá čiastka 1 284,25 eur), počet splátok 42, výška mesačnej splátky 80,37 eur, celková čiastka k splateniu 3 375,54 eur, ročná úroková sadzba 70,01%, predpokladaná RPMN 70,01%, priemerná RPMN 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, RPMN 70,01%, celková čiastka revolvingu 1 928,88 eur, predpokladaná RPMN po revolvingu 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75 %. Z uvedeného vyplýva, že skutočná výška úveru bola 1 284,25 eur. Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania a Dohoda o poskytnutí služby, s dohodnutou výškou odplaty 215,75 eur a 112,08 eur (písaná drobným písmom).

11/ V rovnaký deň, dňa 07.02.2014 žalobca uzatvoril so žalovaným Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXX.

12/ Dňa 08.08.2016 bol vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, stálym rozhodcovským súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o., so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. 372/09/15, ktorým rozhodcovský súd uložil v rozhodcovskom konaní žalovanému (v tomto konaní žalobca) povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 109,43 eur s príslušenstvom, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo špecifikovaných súm, náklady mimosúdneho uplatnenia pohľadávky vo výške 155,47 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 32,40 eur, a trovy právneho zastúpenia vo výške 310,94 eur.

13/ Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

14/ Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15/ Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16/ Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17/ Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18/ Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19/ Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20/ Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,

- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21/ Súd prvej inštancie poznamenáva, že v zmluve o spotrebiteľskom revolvingovom úvere bola v bode 8. zmluvy uvedená Dohoda o poskytnutí služby, ktorá už bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9 C 140/2013 z 4.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 307/2014 z 9.9.2015, preto jej opätovné posúdenie mal súd za nadbytočné. .

22/ Podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve rovnako absentovala adresa predávajúceho (nie veriteľa), na ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Uvedené nie je možné zhojiť odkazom na zmluvné podmienky.

23/ Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24/ Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Aj keď v tomto prípade je uvedená v zmluve hodnota RPMN, nie sú v nej uvedené spomínané predpoklady, ktoré boli použité pre jej výpočet. Dodatočné doloženie dôkazu žalovaným o jej výpočte, pre posúdenie veci, bolo ex post, irelevantné. Preto aj táto absencia spôsobuje fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

25/ V zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7.02.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným teda absentoval údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c), a podľa písm. j), preto je potrebné túto považovať za bezúročný a bez poplatkov.

26/ Navyše v danom prípade si rozhodcovský súd podľa Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.02.2014 vybral sám žalovaný. Už táto okolnosť vyvoláva pochybnosti o nezáujatosti rozhodcovského súdu, keďže aj jeho činnosť má charakter podnikania.

27/ Aj Ústavný súd ČR v náleze II. US 2164/10 zo dňa 1.11.2011 uviedol, že v Rozhodcovskom konaní ide o vyjasnenie a urovnanie vzájomných práv, ktoré sa realizujú činnosťou rozhodcu v zastúpení strán, ktoré na rozhodcu zmluvou delegovali svoju vôľu. Preto rozhodcovské konanie nie je konaním súdneho typu a to vedie k prísnejšiemu nazeraniu na rozhodcovskú doložku a jej náležitosti tak, aby nepredstavovali neprimerané podmienky v spotrebiteľských zmluvách a teda nevyvolávali nerovnováhu medzi účastníkmi konania a nevedli k značnej procesnej nevýhode jedného z účastníkov. Táto procesná nerovnováha môže spočívať aj v zbavení spotrebiteľa ochranných ustanovení právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa napr. formou rozhodovania na základe zásad spravodlivosti. Ústavný súd ČR ďalej uvádza, že to, aby rozhodcovská doložka v spotrebiteľských zmluvách bola platne dojednaná, predpokladá predovšetkým transparentné pravidlá pre určenie rozhodcu. V tejto súvislosti možno poukázať aj na ďalší nález Ústavného súdu ČR IV. US 2735/11 zo dňa 3.4.2012, v ktorom sa zdôrazňuje, že právo na zákonného sudcu zaručené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd <aspi://module='ASPI'&link='23/1991%20Zb.%2523%25C8I.38'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa primerane vzťahuje aj na rozhodcovské konanie. Ak sa výber rozhodcu neurčil podľa transparentných pravidiel, nemôže byť akceptovateľný ani výsledok tohto rozhodovania.

28/ V náleze Ústavného súdu ČR II. US 2164/10 sa ďalej uvádza, že rozhodcovské konanie musí zaručovať procesné pravidla porovnateľné s konaním, ktoré by bolo na mieste v prípade, ak by spotrebiteľ neuzavrel rozhodcovskú doložku (napr. ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok v uplatnení spotrebiteľských práv). Podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru musia garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu k spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, teda spotrebiteľa.

29/ Procesný súd považuje za potrebné uviesť, že Rozhodcovská zmluva rovnakého obsahu a formy bola už predmetom viacerých súdnych, najmä exekučných konaní.

30/ Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 1CoE/33/2014 dňa 29.5.2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2Er/598/2013, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie poverenia, kde exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe obdobnej rozhodcovskej zmluvy. Krajský súd v Prešove uviedol nasledujúce: „Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, podľa ktorého rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je preto aj tá, ktorá núti spotrebiteľa, aby spory vzniknuté v budúcnosti z predmetnej zmluvy riešil v rozhodcovskom konaní. Správnosť tohto názoru potvrdil aj zákonodarca, ktorý túto podmienku zaradil do novelizovaného znenia ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka písm. r) účinného od 1.1.2008. Neprijateľnou podmienkou je taktiež rozhodcovská zmluva, ktorá núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak takéto konanie inicioval dodávateľ. Inak by spotrebiteľ musel podať návrh na všeobecnom súde, aby zabránil rozhodcovskému konaniu. Navyše povinný ako spotrebiteľ nemal v danom prípade ani možnosť výberu rozhodcovského súdu, pretože rozhodcovia boli presne stanovení v rozhodcovskej doložke. O neprijateľnú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu.“

31/ Krajský súd v Trenčíne vo veci sp. zn. 8CoE/157/2014 dňa 17.6.2014, uviedol nasledujúce: „Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu I. stupňa, že v danej veci je za neprimeranú potrebné považovať rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 23.2.2012, t.j. rovnaký deň ako oprávnený s povinným uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnému, nebola individuálne

dojednaná, jej obsah povinný ani nemohol ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinnom: ako meno, bydlisko a dátum narodenia. Veriteľ mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ tým stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíval výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Odvolací súd je aj napriek námietkam oprávneného rovnakého názoru ako súd I. stupňa v tom smere, že konania pred rozhodcovským súdom iniciuje práve veriteľ. Sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe jednostranne určil komu, resp. ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Čo sa týka ustanovenia rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého mal povinný právo od zmluvy jednostranne odstúpiť aj bez uvedenia dôvodov do 14 kalendárnych dní od jej doručenia, odvolací súd uvádza, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Taktiež odvolací súd poukazuje na to, že za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom (veriteľom) naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva sa nestala individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote po jej podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde.“

32/ Do tretice rovnakým spôsobom rozhodol aj Krajský súd v Košiciach vo veci sp. zn. 3CoE/55/2014 dňa 30.4.2014, ktorý pri rozhodcovskej zmluve rovnakého znenia uviedol: „Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením uvedenej rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, a teda núti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Obsah zmluvy bol dopredu daný a spotrebiteľ ju mohol len ako celok odmietnuť alebo sa jej ako celku podrobiť, pričom nič na tom nemení ani skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na samostatnej vopred naformulovanej listine, ktorú povinný vlastnoručne podpísal. Povinný ako spotrebiteľ sa reálne vopred vzdal práva na účinnú ochranu, a to či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplývať na obsah zmluvy, čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľné a čo má podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka za následok, že táto podmienka je od počiatku neplatnou.“

33/ Na základe vykonaného dokazovania súd uzatvára, že nemá dôvod odkloniť sa od vyššie citovaných rozhodnutí troch rôznych krajských súdov, s ktorými sa argumentačne stotožňuje.

34/ Podľa názoru súdu aj keby Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.02.2014 mala povahu samostatnej zmluvy, nešlo o rozhodcovskú zmluvu individuálne dojednanú, pretože bola vopred pripravená dodávateľom bez toho, aby spotrebiteľ mal možnosť do jej textu akýmkoľvek spôsobom dosiahnuť. Podpisom tejto zmluvy sa teda, či už z nevedomosti, alebo z hľadiska nutnosti získať peňažné prostriedky, spotrebiteľ vzdal práva na konanie pred všeobecným súdom v prípade, ak iniciátorom konania bude dodávateľ. Treba uviesť, že v drvivej väčšine prípadov je týmto iniciátorom práve dodávateľ. Súd má teda za to, že sporná Rozhodcovská zmluva je neprijateľná a napriek tomu, že výsledok rozhodcovského konania je ničotným právnym aktom, treba ho z hľadiska procesného vysloviť formou zrušenia.

35/ Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

36/ O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého by úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalobcovi podľa obsahu spisu v spore žiadne trovy nevznikli, tak súd prvej inštancie mu nárok na ich náhradu proti žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (ust. § 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa ust. § 363 C.s.p.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.).